

GLASILO OŠ CERKVENJAK-VITOMARCI

poletni

KORAKI

Cerkvenjak, junij 2021

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

Junij, 2021

Slika na naslovnici:

Pogled na sončni zahod skozi plastenko, Nika Hojnik, 9. a

Počitnice so pred vrati

Učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem!

Pred nami so običajno topli, zaključni dnevi, ko se opravi obračun za opravljeno delo v šolskem letu. V naših poletnih Korakih jih bomo tudi nekaj predstavili.

Tudi letos brez ocen v šoli ne gre. Še vedno so tiste, ki ovrednotijo vložen trud in celoletno delo.

To šolsko leto smo začeli pravzaprav celo trikrat, saj nam je tako narekovala epidemija koronavirusa, Covid-19. Upam, da ga bomo končali pa vendarle samo enkrat, vsaj tako kaže.

Šolsko leto, ki ga zaključujemo, je seveda bilo v marsičem zelo posebno. Od tega, da ste lahko učenci pri pouku mnogokrat prisostvovali v pižamah ali pa ste se za vašo odsotnost imeli možnost izgovoriti na »slabe internetne povezave« ali seveda še kaj.

Pa nič zato. Iz vsega tega smo se vsi veliko naučili. Opremili smo se z novimi znanji in izkušnjami, ki jih bomo lahko kadarkoli tudi uporabili. Tudi vi, dragi učenci ste spoznali, da je virtualna resničnost v marsičem drugačna od tistega običajnega vsakdanjika. Čeprav je bilo to šolsko leto veliko drugačno od prejšnjih, je kljub temu bilo polno posebnih doživetij in polno otroške in mladostne nagajivosti.

Veseli me, da tudi vaši uspehi niso ravno skromni. Dosegali ste dobre, velikokrat celo odlične rezultate na vseh področjih. Prav zato vam iskreno čestitam.

Seveda naše delo ni bilo samo v šolah. Skoraj povsem nemoteno sta delovala naša vrtca, ki sta v svoje okrilje sprejemala naše najmlajše.

Prav zato gre neizmerna zahvala vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem v šolah ter vsem, ki ste kljub vsem tegobam pomagali našim otrokom na poti do novih znanj in življenjskih izkušenj. Brez vas tudi to leto ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca.

In zaslužene počitnice so pred vrati. Naj bodo lepe, prijetne in sproščene.

Uživajte in veselite se svoje mladosti.

17. rožnika 2021

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

1. a v pričakovanju poletnih počitnic

Za nami je prvo leto šolanja.

Pot, ki se nam je v mesecu septembru zdela neskončno dolga, vijugasta, strma in polna neznanih križišč, smo prehodili. Tu in tam se nam je ob zaprtju šol in covid ukrepih porodilo vprašanje: »Ali bomo zmogli?« Že od prvega šolskega dne smo upoštevali vse varnostne ukrepe in priporočila za ohranjanje zdravja. Najbolj pomembno pa je bilo, da smo se kljub temu v šoli učili, zabavali in igrali.

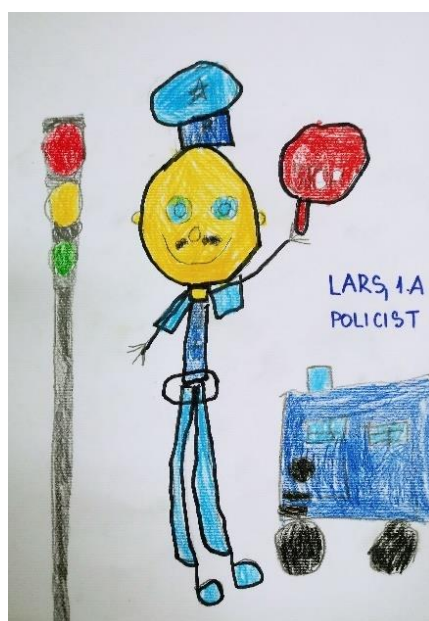
Sedaj, ko toplo sonce in visoke temperature kar kličejo po počitnicah, smo upravičeno ponosni nase. Z majhnimi koraki se daleč pride, pravi stara ljudska modrost. Res, to je bilo leto majhnih korakov in velikih dosežkov! Učenci prvega razreda smo v teh desetih šolskih mesecih spoznali abecedo, se naučili brati in pisati, računati do dvajset, spoznavali svojo okolico in življenjska okolja v njeni bližini, spremljali vreme in njegove posledice, peli, likovno ustvarjali, sodelovali na tekmovanjih, se pomerili v šolskem krosu in prvič **usvajali znanja tudi s pomočjo računalnika in video povezave**; včasih še v pižami, s kakavom v roki ali z muco v naročju. Zanimive utrinke iz tistega obdobja si lahko ogledate v zimskih Korakih na šolski spletni strani.

Letos so bile z nami kar tri učiteljice. V začetku šolskega leta sta nas sprejeli učiteljici Viktorija in Saša. Ko je nastopil muhasti april in z njim deževno vreme, pa se je od nas poslovila učiteljica Saša. Svoj zadnji šolski dan je delila z nami spomine na zanimive dogodivščine iz njene dolgoletne šolske prakse in nam razložila, kaj pomeni to, da odhaja v »penzijo.« Ob odhodu smo jo dodobra nasmejali, ko smo ji zaželeli, naj uživa v »Perziji!«

Po prvomajskih počitnicah se nam je pridružila učiteljica Martina in z nasmehom smo tudi njo sprejeli v svojo sredino. A zadnji šolski dan so obljubile, da bodo z nami vse tri! To bo veselo.

Ob odhodu na zaslužene počitnice smo pripravili nekaj fotoutrinkov.

Kam nas bo vodila pot, ko zaključimo šolanje? Kaj bomo postali, ko odrastemo? Kateri poklic bomo izbrali? O tem smo razmišljali v sklopu šolskega otroškega parlamenta.

Smo pogumni in vedoželjni. O sebi znamo že veliko povedati – to smo dokazali z zanimivimi govornimi nastopi na temo: **Predstavim se.**

Radi ustvarjamo. Izdelali smo **družabno igro** spomin in **pisane vrtavke** iz starih CD-jev.

Ob materinskem dnevu smo postali slikarji in svoje mamice razveselili s **portreti**.

V naši učilnici je bilo vedno **delovno vzdušje** – tudi med igro.

Skozi celo šolsko leto so nas spremljale pesmice in pravljice. Še posebej smo si zapomnili **pravljico z jogo**, ki jo je ob kulturnem dnevu pripravila učiteljica Jožica Vršič Novoselnik.

Utrinke iz 1. a so za nas fotografirale in zapisale naše učiteljice: Viktorija, Saša in Martina.

Ustvarjalni utrinki 1. b razreda

Obisk policista

Veter v laseh 2021

Učna ura nekoč KD

Po čem si boš zapomnil 1. razred?

Rene: Po naših izdelkih, črkah in zvezkih.

Lora: Da smo delali likovne izdelke in imeli veliko naloge.

Oskar: Po igračkah.

Jan: Likovni izdelki, šolska torba, peresnica.

Vito: Po likovni, travniku in igrišču.

Arian: Po zvezkih in slikah.

Tanaj: Po maskah.

Iza: Po zvezkih in maskah.

Gabrijela: Po poličkah v učilnici in zvezkih in izdelkih.

Nil: Po zvezkih, dežurnih učencih in predalih za športno vzgojo.

Kaja: Po tabli, poličkah, zvezkih in maskah.

Pripravila: učiteljica Andreja Černel

Utrinki iz OPB-1 Vitomarci

V času sprostitvenih dejavnosti smo pri OPB stremeli k temu, da so bili otroci čim več časa na prostem, kjer so imeli dovolj možnosti za gibanje, saj sta potreba po gibanju in igri pri mlajših učencih primarni potrebi. Bili smo na igrišču, v telovadnici in na veliko veselje otrok, na novih igralih na šolskem dvorišču.

Sproščali smo se tudi v učilnici, kjer so otroci radi posegali po različnih igrah:

Učencem smo med ustvarjalnim preživljanjem prostega časa omogočili ukvarjanje z različnimi vsebinami. Tako so učenci v tem času izdelovali izdelke iz različnih materialov in na različne teme: letni časi, teden otroka, novoletni okraski, kulturni praznik, pust, valentinovo, Gregorjevo, dan žena in materinski dan, dan zemlje in ločevanje odpadkov, dan čebel, vreme ... Izdelke smo razstavljali v razredih in na hodniku. Pomemben cilj je bil tudi spodbujanje interesa za branje. Zato smo redno brali pravljice, se pogovarjali o prebranem in poustvarjali. Izdelovali in igrali smo se tudi z lutkami.

V času samostojnega učenja so učenci opravljali domače naloge in različne učne aktivnosti:

Fotografirala in zapisala Barbara Oder

Angleščina v 1. razredu

Pri angleščini smo se zraven ostalih živali, ki smo jih spoznali in jih znamo opisati tudi z barvo, naučili tradicionalne angleške pesmice za otroke: Two little dicky birds sitting on the wall. One named Peter, one named Paul. Fly away Peter, fly away Paul. Come back Peter, come back Paul. Uprizorili smo jo s prstki, v zvezkih so pa nastale zabavne slike Paula in Petra.

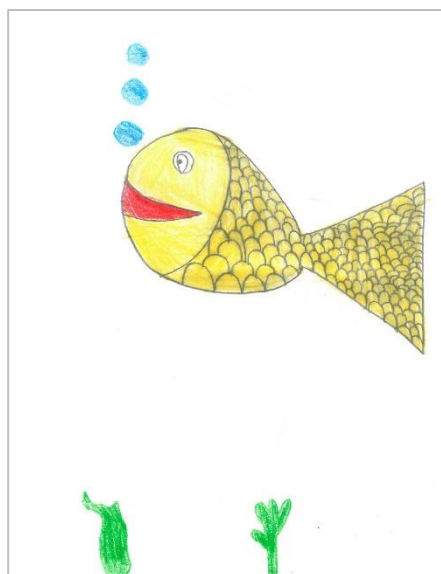
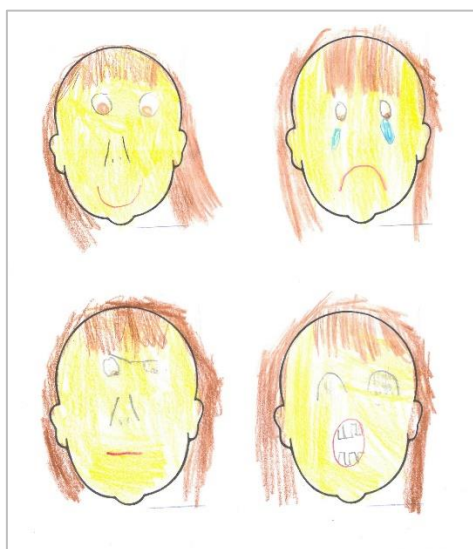
Zgodbica The Fisherman and His Wife je bila poučna. Žena ribiča je imela nemogoče želje, ki jih je uresničevala magična ribica iz morja. Morje je postajalo vedno bolj nejevoljno. S spreminjanjem barv je pokazalo, kako se počuti. Ponovili smo barve in čustvene izraze ter predvsem izluščili nauk zgodbe: Biti hvaležen za to, kar že imaš. Male stvari so lahko večje bogastvo kot največji grad na svetu.

Family family...ali je tvoja družina velika?

How many people live in your home? My mum Petra is happy. Is your sister sad?

Tako smo pripovedovali o svojih družinah iz zvezka. Zraven smo spoznali še nekaj čustvenih izrazov. Čustva smo narisali na obraze. Včasih je čustvo na obrazu težko prepoznati, zato smo se urili v prepoznavanju počutij z mimiko na obrazu in risanjem obrazkov v zvezek. Lepo je, kadar prepoznam, kako se počuti moj prijatelj/ica.

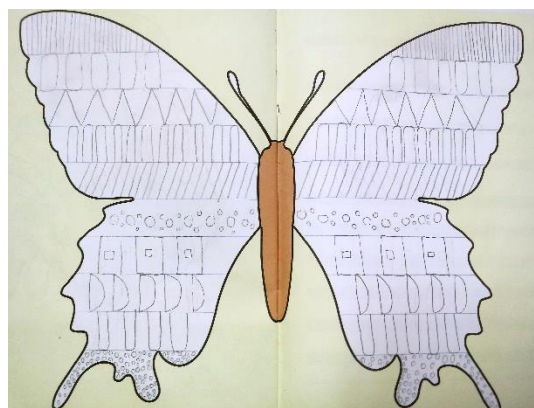
Pripravila: učiteljica Ženja Hotko

Likovni izdelki 1. a

Afriška preproga, voščenke.
Lars Peklar, 1. a

Grafomotorika - vzorci: Metulj;
Hana Zorec, 1. a

Ploskev, črta in pika: Travnik;
Elizabeth Kocmut, 1. a

Barvni svinčniki: Vaze;
Tjaž Borko, 1. a

Grafomotorika - črta: Perilo na vrvi;
Neža Fekonja, 1. a

*Moj pisan dežnik, barvni kolaž;
Žan Košnik, 1. a*

*Juri Muri v Afriki: Kača velikanka, voščenske;
Jaka Kocmut, 1. a*

*Ilustracija pravljice: Povodni mož;
Hana Zorec, 1.a*

2. a se še vedno rad igra

Športni dan

V sredo, 26. 5. 2021, smo imeli športni dan. Bilo je lepo vreme. Ko smo prišli v šolo smo se skupaj odpravili na ŠRC Cerkvenjak. Tam smo imeli kros. Tekli smo 3 kroge. Vsi, ki smo tekmovali smo dobili zelene majice in vrečko za copate. Po krosu smo si šli ogledat, kako se pripravlja domači kruh in lahko smo se tudi sami preizkusili pri pripravi kruha. Kruh je pripravljala moja sosedka Martina Breznik. Uporabljala je različne moke. Ko je kruh bil pečen, smo ga tudi poskusili. Bil je dober.

Gašper Žerdin, 2. a

V Vulkaniji

Končno sem spet nekam lahko šel. Odpravil sem se na Goričko v doživljajski park Vulkanija v Prekmurju. Vulkanija stoji prav na lokaciji nekdanjega vulkana. Doživel sem 3D filme s posebnimi efekti premikanja, dežja, vožnje s podzemnim vlakom, ter spoznal moč vulkanov, nastanek vesolja in življenja na zemlji. Videl sem kristale. Z maskoto Olijem pa pričarajo izbruh vulkana. Bil sem že drugič in še bom šel.

Jan Serčič, 2. a

Napihljiva igrala

V soboto sem bil pri svojem prijatelju na zabavi. Jedli smo čevapčiče in pili sok. Najbolj všeč pa so mi bila napihljiva igrala. Cel dan smo se super zabavali.

Patrik Rajh, 2. a

Moj dan

Danes je k meni prišel moj prijatelj Tjaž. Naprej sva naredila domačo nalogo. Potem sva se šla igrat. Za kosilo smo jedli špagete. Postavili smo bazen.

Liam Kump Toš, 2. a

Moje leto

Moji muci je ime Tigrica, psički pa Zara. Zelo se imata rada in se igrata. Med korono smo delali od doma. V soboto sem prespala pri babici. Babica živi v Slavšini. Včeraj je ati spekel perutničke. Imeli smo obiske. V petek je bila pri meni sošolka Nuša. Pogrešala bom učiteljico Polono.

Tinkara Kocuvan, 2. a

Nočna zabava

Starši so se dogovorili, da v petek po pouku pride Špela k meni prespat. Ko je prišla mama po mene v šolo, je šla z mano domov tudi Špela. Veliko sva se igrali in zabavali. Zvečer sva si ogledali komedijo. Po komediji sva se odpravili spat in komaj čakali nov dan, ki je bil še bolj razburljiv.

Vita Koren, 2. a

Moje jutro

Ko se zbudim, se grem umiti in spijem skodelico kakava. Nato grem ven. Ko sem zunaj, najprej pozdravim psa, zajčka in mucu. Nato vse živali nahranim. Z mamo se igrava skrivalnice. Pojem kosilo. Kasneje se igram še s psom in ga nahranim. Nato še zajčka nahranim s travo, mucu pa dam brikete. Malo se še zibam na gugalnici, se umijem in grem spat.

Lan Pučko Lajh, 2. a

Družina

Naša družina je prav fina.
V njej nismo samo jaz in ti,
Ampak smo mi vsi.
Mi smo Furštovi.
Zraven nas pa je še nagajiva
in igriva,
Mala Pika, Pikica.

Matic Furšt, 2. a

Nova šola

Lani smo prišli živeti v Slovenijo. Malo sem razumela na začetku, potem pa vedno več. Slovenščina se mi zdi malo težka. S sošolci se pogovarjam slovensko. Učiteljice mi pomagajo pri slovenščini.

Stefania Severina Uršič, 2. a

Pohod

V petek, 21. 5. 2012, smo šli na pohod. Šli smo na obisk k sošolcu Matiju in sošolki Tinkari. Najprej smo se ustavili pri Matiju. Videli smo fazane, prepelice, kokoši in piščance. Tam imajo tudi damjake. Igrali smo se s psom Bronom n na Matijevih igralih. Potem smo šli k Tinkari. Tam smo se igrali na igralih, božali Zaro in mucu. Dobili smo sladoled. To je bil najlepši dan v tem šolskem letu.

Učenci 2. a z učiteljico

Pogled v 2. b

Učenci 2. b razreda smo se pogovarjali o preteklosti. Naslikali smo Hrgovo domačijo:

Julijan

Matija

Tim

Oliver

Nik

Rene

Bil

Valentina

Lili

Zala

Maj

Lucija

Lana

Sprehod v dežju

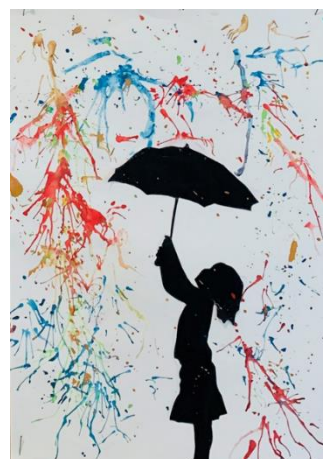
Valentina

Nik

Lucija

Lana

Maj

Lili

Zala

Matija

Rene

Bil

Tim

Julijan

Oliver

Čeprav so na pustni torek bile počitnice, smo si petek pustno obarvali in si naredili skupinsko masko:

Učili smo se tudi o Piki:

Športni dan v mesecu maju:

Že oddaljene zimske radosti:

Kulturni dan

V okviru spoznavanja življenja nekoč in naravne ter kulturne dediščine našega kraja so učenci 3. a obiskali muzejsko zbirko Feliksa Rajha v Cerkvjenjaku. Po ogledu zanimivih starih predmetov so narisali in poimenovali njim najzanimivejše.

Veliko zanimivosti o življenju nekoč sta jim povedala tudi občana gospod in gospa Firbas.

Po pripovedovanju spominov iz preteklosti dedkov in babic sta nastala dva zapisa:

Spomini iz babičinega otroštva

V družini se je rodila prva od šestih otrok. Njeno otroštvo je bilo žalostno. Bila je velikokrat tepena in lačna. Ko je začela hoditi v šolo, je bilo to zanjo nekaj novega in veselega. Morali so se tudi učiti, če so hoteli biti kaj vredni. Želela si je postati slikarka. Ker je bila iz revne družine, to ni bilo mogoče. Z leti, ko je odrasla, ni bila več v breme staršem. Ustvarila si je družino z možem Ivanom. Zadnja od njenih šestih otrok se je rodila moja mama Klementina.

Mark Repič, 3. a

Pred šestdesetimi leti

Pred toliko leti je moja babica Marija stopila v 1. razred osnovne šole v Cerkvenjaku. Takrat je bil pouk v današnjih prostorih Gostišča pri Antonu. Prvi dan jo je pospremila v šolo prababica Štefanija. Vse naslednje dni jo je spremljal brat Feliks, ki je bil takrat že v višjem razredu. V šolo in domov so takrat hodili otroci peš. Po prihodu iz šole ni bilo veliko časa za igro. Morala je pomagati pri kmečkih opravilih. Delala je na polju, travniku, pasti živino. Nalogo so pisali zvečer. Pred spanjem so se umili. Umivanje je potekalo veliko drugače kot danes, ko stopiš v moderno kopalnico in pod tuš. Babičinega otroštva si sploh ne znam predstavljati. Pa to, da so otroci takrat morali veliko delati na kmetiji poleg vseh šolskih obveznosti. Danes je moja največja naloga in delo, da se pridno učim, delam za šolo in uživam otroštvo.

Lana Majhenič, 3. a

Eko dan v 3. a

Izdelali smo marioneto iz odpadnega materiala. Na nastalih posnetkih lahko opazimo, kako so ob delu uživali. Z izdelkom so bili zadovoljni.

Portret, Anže Košnik, 3. a

Športni dan "Veter v laseh"

Doživetja in vtisi, ki so jih zapisali učenci 3. a:

Leon: Zjutraj smo odšli na ŠRC. Tekli smo na 300 m. igrali smo med dvema ognjema.

Luka: Šli smo na ŠRC. Tam smo igrali med dvema ognjema, imeli smo delavnice, tekli smo kros in metali žogico. Moj sošolec Tine je bil prvi, sošolec Tai drugi in sosošolec Tai tretji.

Tine: Na ŠRC smo s sošolci tekli kros. Bil sem prvi in dobil medaljo. Igrali smo med dvema ognjema z b razredom.

Nina: Bila je sreda in imeli smo športni dan. V šoli smo vzeli malico. Odšli smo na ŠRC. Najprej smo poslušali otvoritev. Nato smo odšli poskušat različne vrste kruha. Igrali smo med dvema ognjema, tekli smo kros. Nazadnje smo imeli podelitev medalj najboljšim v krosu. Ajda je bila prva, Stela druga in Neža tretja. Pred odhodom je vsak dobil tudi vrečko in majico VETER V LASEH.

Nikki: Šli smo na ŠRC. V hiši VITALIN smo se seznanili z nastankom kruha. Bili smo lačni, zato smo pojedli malico. V krosu sem bila med dvanajstimi deklicami četrta. Metali smo tudi žogice.

Amiel: Na ŠRC mi je bilo všeč, da smo tekli kros. Tine je bil prvi, jaz pa sedmi. Opazovali smo pripravo kruha. Pokušali smo različne vrste kruha in mesili testo za kruh. V testo smo dali kvas, vodo, moko.

Tai: Najprej smo šli do čistilnih naprav. Potem smo tekli do stadiona. Dosegel sem 2. mesto. Dobil sem medaljo. Vsi pa smo dobili tudi majice.

Žiga: Metali smo žogico. Najljubši mi je bil kros, ko smo tekli na 300 m. Po krosu smo bili zelo utrujeni.

Mark: Iz razreda smo odšli na ŠRC. Najprej smo tekli kros. Bil sem šesti. Metali smo še žogico ter igrali med dvema ognjema.

Ajda: Po prihodu na ŠRC smo nahrbtnike odložili na tribuno. Najbolj všeč mi je bil kros. Tekli smo od čistilne naprave do tribun. Tekli smo s 3. b razredom. Na cilj sem pritekla prva in bila zelo vesela. Dobila sem medaljo, na kateri piše za 1. mesto.

Lana: Zjutraj so nam kuharice prinesle malico. Dali smo jo v nahrbtnik in odšli na ŠRC. Tam smo tekli kros, igrali med dvema ognjema in metali žogico. Všeč mi je bila igra med dvema ognjema. Boljši so bili 3. b, mi pa smo bili boljši v krosu. Fantje so igrali nogomet. Po podelitvi medalj smo odšli v šolo na kosilo.

Aleksija: Skupaj s 3. b smo odšli na ŠRC. V hišici Vitalin sta nam gospodinjki pokazali kako speči kruh. Po malici smo odšli metati žogico. Tekli smo kros. Startali smo pred črto. Pred zaključkom športnega dneva so učitelji najboljšim podelili medalje. Vrnili smo se v šolo. Bili smo veseli, saj je bil športni dan zelo v redu.

Domen: V krosu je Tine padel in bil vseeno prvi na cilju.

Neža: Prva dejavnost na ŠRC – ju je bil ogled predstavitve priprave kruha. Ogledali smo si tudi posnetek o kruhu. Moj prijatelj Tine je lahko pomagal mesiti kruh. Dobili smo različne vrste kruha, da smo jih poskušali. Poskušali smo koruzni, beli, črni, ajdov, mlečni in rženi kruh. Na koncu dneva sem bila srečna.

3. b razred se predstavi

Zelo radi imamo šport

Naše literarno ustvarjanje...

Moja muca Tačka

Moji mucji je ime Tačka. Doma jo imamo že kakšni dve leti. Dobil jo je moj brat Matic od svojega najboljšega prijatelja. Tačka je črno-bele barve in zelo puhasta. Rada hodi daleč naokrog. Enkrat je odšla in se vrnila čez osem dni. Tačka se med dnevom ne carta. To si želi, ko mi spimo.

Anže Kocbek, 3. b

Riba in Lara (pravljica)

Nekoč, pred davnimi časi sta živeli riba in Lara. Lara si je zelo želela ribo, ki izpolni želje. Ko je Lara jokala, je solza padla na ribo. Riba je začela govoriti in izpolnjevati želje. Lari je rekla, da naj ne joka. Glavo naj prisloni na akvarij in izpolnila ji bo željo. Lara je povedala, da si želi odličen uspeh v šoli. In res, Lara je bila odlična, imela je same petice. Spet je prislonila glavo na akvarij in povedala novo željo. Rada bi imela mucka po imenu Ficko. S strehe je res priletel maček Ficko. Lara je povedala še dve želji, da bi bila stara 21 let in da bi postala kraljica. Ribica ji je izpolnila vse želje. Lara se ji je lepo zahvalila.

Ribica in kraljična Lara sta živeli zelo lepo do konca svojih dni.

Lara Lajh, 3. b

Papirnati zmaj

Tilen je bil v svoji sobi. Ven ga je vabil lep sončen dan. S police je vzel zmaja. Zunaj ga je čakal prijatelj. Vprašal ga je, če lahko skupaj spuščata zmaja. Spuščala sta ga, dokler ni obtičal na drevesu. Poklicala sta očeta, ker zmaja nista dosegla. Zmaj je bil poškodovan, zato sta se odločila, da bosta naredila novega. Potrebovala sta papir, svinčnik, škarje, lepilni trak in vrvico. Ko sta z delom končala, sta povabila prijatelje in skupaj so celo popoldne spuščali zmaja.

Zoja Pavlas, 3. b

Možiček med dimniki

Sem možiček in živim med dimniki. Ime mi je Svit. Rad berem pravljice. Hodim med dimniki in vidim veliko osamljenih otrok. Najbolj osamljene otroke obiščem. Z njimi se pogovarjam. Velikokrat me prosijo, da jim povem pravljico. Rad jim pripovedujem pravljico Pošast v razredu. Poslovim se in že odhitim k naslednjemu otroku.

Svit Turnšek, 3. b

Kulturni dan

Ko smo imeli kulturni dan, smo se zbrali v šoli. Najprej smo ponovili, kar že vemo o kulturni in naravni dediščini. Potem sta prišla gospod in gospa. Pogovarjali smo se o različnih praznikih. Pripovedovala sta, kako so praznovali nekoč. Prinesla sta velikonočno košaro. Vsi smo poskusili beli kruh.

Potem smo se odpravili v muzej, v Tušakovo vilo. Tam je bilo nekaj zelo zanimivih stvari, kot so gramofon, čelada iz druge svetovne vojne, stara lovska puška ... Po ogledu smo se vrnili v šolo.

Ta dan je bil zelo zanimiv.

Vid Omulec, 3. b

Likovno ustvarjanje...

Zanimiva izkušnja...

Naše želje ob koncu šolskega leta

Lina: Želim si, da bi lahko šli na morje in da bi se naslednje šolsko leto imela tako lepo kot letos.

Nejc: Ob koncu leta si želim, da bi hodil vsak dan v šolo in bi imel vsak dan šport.

Stella: Moja želja je, da bi se končala korona in da bi bila zelo srečna.

Anže: Želim, da bi lahko šel na morje in da si ne bi bilo več treba razkuževati rok.

Lara: Veselim se novega šolskega leta. Želim si, da bi lahko prespala pri sošolki. Želim si tudi, da bi bili vsi zdravi in veseli.

Vid: Moje želje so, da bi bilo konec korone, da bi bili vsi zdravi in da bi v četrtem razredu dobival dobre ocene.

Zoja: Želim si, da bi se korona končala in je ne bi bilo več nazaj. Rada bi šla na Filipine in imela drugo leto dobre ocene.

Mark: V šoli je bilo zelo zanimivo in želim si, da bo tudi v četrtem razredu zelo dobro.

David: Ob koncu šolskega leta si želim, da bi dobil denar za uspeh in da ne bi bilo več korone.

Svit: Vesel sem, da bom šel v četrti razred. Želim si, da bi imel dosti uspehov v četrtem razredu.

Matilda Martina: Želim si več prijateljev in da bi več slovensko razumela. Želim, da so vsi zdravi.

Špela: Želim, da ne bi bilo več korone in da bi bila uspešna v četrtem razredu.

Taj: Želim, da bi bila moja družina zdrava in da bi imeli isto učiteljico v 4. razredu.

Mihael: Moje želje so, da bi bilo konec covida-19, da bi šel na morje in da bi videl svoje prijatelje.

Učenci 3. b razreda z učiteljico Jožico Zorko

Karantena

Tale šola je res nora,
saj na daljavo,
smo naredili štalo pravo.
Smo se trudili,
nove učitelje dobili.
Starši se z nami so učili,
nas z verige niso spustili.
Samo ZOOM nas je še rešil,
nas od naloge odrešil.
Upamo, da korona izzveni
in da maske vržemo v smeti.

Vanesa Žvajkar, 4. a

Poletje

Sredi poletja ptički pojo,
morje šumi,
v laseh ti je toplo.

Sonce sije,
veter šelesti,
zunaj se igramo cele dneve in
noči.

A ko poletja bo konec,
gremo iskat novo znanje v
šolske klopi.

Maša Cmour, 4. a

Pomlad

Pomlad je lepa,
sonce sije,
dežek kot iz škafo lije.
Na drevesu mijavka muca,
ptiček veselo žvrgoli.
Veter piha
in muco skoraj vrže z drevesa,
ptiček pa odleti.
A na srečo pride lisica
in muca nanjo skoči.
Lisica se prestraši in
od strahu pobegne v gozd.
Ptiček in muca se ji smejita.

Evgen Par, 4. a

Veter v laseh

V sredo smo imeli športni dan. Zjutraj smo se zbrali v razredu. Učiteljica nam je povedala urnik. Nato smo si vzeli malico in šli na ŠRC. Ko smo prišli, smo se najprej igrali Med štirimi ognji. Ko smo igro zaključili, smo šli na malico. Nato je bilo na vrsti metanje žogice. Jaz nisem vrgla daleč, sem se pa zabavala. Na vrsti je bil kros. Bilo je naporno. Po krosu sem šla popit nekaj vode. Odšli smo na delavnice. Bilo je zelo zabavno. Najprej smo si ogledali film. Med tem nam je Žiga pripravil nekaj za pod zob. Nato je kuharica poklicala še mene. Delala sem palačinke z medom. Odšli smo na podelitev medalj.

Tia Vogrin, 4. a

Spomini na naš zaključni izlet v 4. a

Anej Borko: Izlet mi je bil zanimiv in zelo sem užival.

Nika Borko: S stolpa smo imeli zelo lep razgled. Ogledali smo si mumijo Mihaela Hadika. Stara je približno štiristo let.

Eva Breznik: Na zaključni izlet smo se podali v torek, 15. 6. 2021.

Žiga Firbas: Na izletu sem se imel lepo. Za spomin sem si kupil leseno žličko.

Alja Hanžel: Peš smo se odpravili do kapelice Sv. Trojice. Tam smo si ogledali mumijo Mihaela Hadika. Z avtobusom smo se odpeljali do

Bukovniškega jezera. Hodili smo po gozdu in prišli do Vidovega izvira zdravilne vode. V gozdu, ob jezeru smo se igrali. Ob koncu sem si tudi tam kupila spominek, sladoled in s prijateljicami pomfri.

Isabel Lah: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli na jezero. Pri izviru smo si umili oči z zdravilno vodo. Srečala sem prijateljico iz Vitomarc. Celi dan je bil zabaven, ampak mi je bilo jezero najbolj všeč.

Anna Mihorič: Šolski izlet mi je bil zelo všeč in poseben. Bil je lep in zanimiv dan.

Evgen Par: Med vožnjo sva z Maticem štela avte in tovornjake. S stolpa je bil res lep razgled. Naredil sem nekaj posnetkov za družino. Na izletu sem se imel lepo.

Tia Vogrin: Zjutraj smo se dobili v razredu, kjer smo se pogovorili. Nato smo se odpeljali v Lendavo. Ko smo prišli do stolpa Vinarium smo najprej pomalicali. Preden smo odšli domov smo si privoščili še sladoled. Z veseljem bi še enkrat šla na izlet.

Vanesa Žvajkar: Ko smo prišli na stolp, je bil čudovit razgled. Dan mi je bil všeč, saj je bil zanimiv in poučen.

Dober prijatelj (4. b)

Leo Lozinšek: Zame je dober prijatelj vesel, zanimiv in da rad pomaga. Tudi jaz bi pomagal njemu. Če kdo kaj narobe naredi, se ne bi zatožila. Skupaj bi šla v šolo, se igrala in skupaj učila. Tudi z drugimi prijatelji in prijateljicami. Po šoli bi šla skupaj domov in se še malo igrala.

Neža Druzovič: Moj najboljši prijatelj mora biti prijazen in spoštljiv. Želim si, da bi bil po horoskopu lev, riba ali dvojček. Ne želim, da bi me ignoriral, se vedno tepel z menoj ali se prepiral. Želela bi si tudi prijatelja, ki bi z menoj preživljal vse lepe trenutke, se z menoj igral, pogovarjal, sanjal ...

Neja Pučko: Dober prijatelj je prijazen, vljuden, spoštljiv in ti vedno pomaga ter stoji ob strani. Če želiš, da je on do tebe prijazen, bodi prijazen tudi nazaj. Po horoskopu bi za prijatelja rada bika, ovna ali raka. Rada bi, da me vedno razveseli in posluša.

Anej Ilešič: Dober prijatelj mora biti prijazen, spoštljiv, dober,... Imam prijatelja Nejca, skupaj brcava žogo in se šaliva iz priimkov. Nejc je res dober prijatelj, čeprav mi je enkrat skoraj zvil zapestje. Skupaj rada igrava računalniške igrice. Naučil me je veliko trikov, sploh nogometnih. Nekoč sva igrala nogomet in razbila šipo na hladilnici, a se nisva zatožila. Res je dober prijatelj.

Maj Šilec: Dober prijatelj je smešen, prijazen in ti ne govori žaljivih besed. Prijatelj te ne ignorira in ti večkrat pove, da si dober v nogometu ter se rad druži s teboj. Prijatelj ti stoji ob strani, ti pomaga pri nalogah in te ima rad.

Matej Vršič: Dober prijatelj je prijazen in rad pomaga, ti dela družbo, te potolaži in ni vedno nesramen ali se jezi name. S prijatelji se večkrat tudi skregaš a se moraš znati z njim pobotati, včasih se to zgodi tudi vsak dan. Vsak si lahko sam izbere svojega prijatelja.

Hana Kovač: Dober prijatelj te spoštuje in je do tebe prijazen, se s teboj igra, te ne ignorira in se ne krega vedno s teboj. Prav je, da se iz prijateljev ne norčuješ. Lahko pa z njim delaš zabavne norčije, pišeš zgodbice, računaš, poješ pesmice ... S prijateljem lahko počneš veliko lepih stvari in prijateljstvo je dobra stvar.

Nel Matjašič: Dobremu prijatelju lahko zaupam in mu lahko povem skrivnost, ker vem, da je ne bo izdal. Dober prijatelj te pohvali v nogometu, me posluša, spoštuje. Po horoskopu mora biti lev ali rak.

Tian Vršič: Dober prijatelj pomaga drugim, ne govori žaljivih besed in te potolaži, če si slabe volje. Prijatelj ti posodi stvari in te ne zatoži. Prijatelje moraš imeti rad, saj so največje bogastvo.

Taj Vršič: Želim si dobrega prijatelja, ki je do mene prijazen. Prijazen mora biti tudi do vseh ostalih sošolcev in sošolk. Mora pomagati drugim in mi posoditi svoje naloge, če manjkam v šoli. Prav je, da me povabi na rojstni dan, kjer bi igrali nogomet.

Sto dni pri vitezu v 13. stoletju

Vstopil sem v svojo hišo in sem pristal v trinajstem stoletju. In sem zagledal prijatelja viteza, ki je zadnjič prišel k nam. Ko me je videl, je rekel svojim prijateljem: "To pa je tisti fant, ki mi je pokazal tiste čudne stvari" Potem mi je vitez pokazal njihove jedi. Ker je bil zelo znan je dobil katero koli hrano. Fant je rekel: "Kje pa je pribor?"

Vitez je odgovoril: "Nimamo ga, tu jemo z rokami."
Fant je poskusil in je rekel: "Bljek! Ali je sploh pečeno?!"
Vitez je odgovoril: "Ta kuhar dela samo surovo hrano."
Medtem ko je fant bruhal, je vitez pojedel celo kokoš in kosti vrgel v pasjo uto. Ker sta bila dva psa in ena kost, sta se skoraj pobila zaradi nje. Fant se ni dobro počutil in je rekel: "Greva z avtom?"
"Kajjjjj?! S tistimi vriskajočimi avti, ki plašijo konje!? Ne, ampak greva s kočijo."
Fant je pogledal na roko in je pisalo: V tem stoletju si sto dni, ko minejo se boš vrnil nazaj v svoje stoletje. Fant je rekel: "Neeeeee!"
Vitez pa: "Jupiiii! Lahko ti bom pokazal grad."
"OK, greva v grad."
V gradu je bilo zelo mrzlo, vitez mu je pokazal ječo, kuhinjo in prestol. Fant je vsak dan bolj pogrešal starše in sestro.
Zadnji dan se je fant zahvalil in mu rekel: "Čeprav je vaša voda umazana, imate ječe in še zdaj imam okus od prvega dne, ko sem jedel piščanca in je vaš kraj zelo zanimiv. Pogrešal te bom."
"Jaz tebe tudi."
Fant se je prebudil in je izvedel, da je le sanjal. Ali pač ...

Leo Lozinšek, 4. b

Nekoč sem z atijem gledal oddajo o vitezu. Bil sem zelo zaspan in sem šel v sobo. Tam sem videl en ogromen stroj. Pogledal sem noter. En vitez me je popeljal v 13. stoletje. Tam sem videl veliko ljudi. Vitez mi je rekel: "Pridi na večerjo". Jedli smo meso. Ko sem pojedel, mi je vitez rekel: "Odvzi na tla, bodo psi pojedli te kosti". Vprašal sem ga, kje je kopalnica. Rekel mi je: "Tu ni kopalnice. Pri nas greš v potok po vodo in jo vliješ v lonec, segreješ in se z malo krpico umiješ". In sem se umil. Zvečer sva šla v posteljo, vendar postelje nisem videl, ampak samo slamo. Vitez mi je rekel, da bova spala na slami. Ko sem se zjutraj zbudil, sem ga vprašal, kam lahko grem pit. Rekel mi je, da tja, kjer sem zajel vodo za umivanje. Zajtrkoval sem meso, popoldan pa koline. Večer ob 17-ih so prišli ljudje. Vitezi so šli v boj. Rešili so vas pred temi ljudmi. Z vitezom sva si ogledala vas, vprašal sem ga, kje je šola. Rekel je, da ni šole. Otroci se samo igrajo. Odgovoril sem, da grem nazaj v leto 2021. Adijo, še se bom vrnil!

Anej Ilešič, 4. b

Šola ni šala

Za začetek: OH, MAMA, ALI MORAM ŽE VSTATI? AJA, SAJ RES, JUTRI JE ŠOLA!

Jutri je šola tralalalala!
Ampak to ni šala hahahahaha!
Videli bomo učitelje,
doma bo pa prerekanje.
Joj, koliko naloge imam
- mama reče: " Tako bo vsak dan!"

Kako dolgo moram še zdržati
Čeprav bi si želela bežati.
- mama reče eno šolsko leto,
a jaz že komaj čakam valetu

Hitro odhitim raje v gozd,
tam najdem čez potok most.
Na njem piše: KDOR SE PODPIŠE,
TISTI V KORAKE PIŠE.

A kaj to pomeni? Morda so
strahovi ali veliki vrhovi,
ki nas čakajo vsako leto,
dokler ne dočakamo vsi valetu.

Neža Druzovič, 4. b

Hana Kovač, 4. b

Matej Vršič, 4. b

Taj Vršič, 4. b

Neža Druzovič, 4. b

Neja Pučko, 4. b

Kolesarski izpit

V letošnjem šolskem letu smo učenci 5. razreda opravljali v šoli kolesarski izpit.

Priprave so se začele z gledanjem videoposnetkov za opravljanje teorije. Bilo jih je kar dvajset. Nato smo začeli simulacije. Hitro smo ugotovili, da teoretični del kolesarskega izpita ne bo lahek, saj smo se morali naučiti prometne znake in še druga pravila v cestnem prometu. Ko smo simulacije vadili tudi doma, so se starši šalili z nami, če bomo opravljali izpit za avto, tako zagreti smo bili.

Končno je napočil trenutek, ko nam je učiteljica sporočila, da bomo opravljali teoretični del kolesarskega izpita. Na razpolago smo imeli tri poskuse. Večina razreda ga je naredila v drugem poskusu.

Sledil je praktični del. V šolo so nam starši pripeljali kolesa, ki smo jih shranili v dvorano gasilskega doma. Nekaj tednov smo vadili vožnjo na ploščadi pred gasilskim domom, nato pa na cesti. Pred prvo vožnjo na cesti nas je bilo zelo strah. Ko pa sem se peljala drugič, sem se počutila veliko bolje.

V torek, 15. 6. 2021, smo opravljali praktični del kolesarskega izpita. Ob 9. 00 so se pripeljale tri policistke.

Pregledale so kolesa in nam razložile, kako bo izpit potekal. Po končani vožnji so nam povedale napake in kdo mora vožnjo ponoviti. Na koncu smo vsi opravili izpit.

Vesela sem, da imam kolesarski izpit in da se zdaj lahko sama peljem k prijateljem.

Blažka Zorko, 5. a

Izlet v Prekmurje

Zelo sem se veselila izleta. Na izlet smo se peljali z avtobusom, skupaj s šestim razredom. Vožnja v eno smer je trajala približno 45 minut.

Prvi izstop je bil na otoku ljubezni v Ižakovcih, kjer smo si ogledali muzej, v katerem so bili predstavljeni stari predmeti. Ogledali smo si tudi plavajoči mlin na reki Muri in mlinarjevo hišo. Nekateri učenci so se peljali z brodom. Kupili smo si tudi spominek in počasi smo se odpravili proti avtobusu.

Odpeljali smo se v Bogojino, kjer smo si ogledali cerkev, ki je bila sezidana po načrtih najpomembnejšega slovenskega arhitekta Jožefa Plečnika. Njena značilnost so lesen strop in glineni krožniki na stropu.

Naslednja postojanka je bilo mesto Lendava, kjer smo obiskali sinagogo in si ogledali lendavski grad. Tam smo videli tudi kip, ki ga je ustvaril Mitja Stanek, ki je na naši šoli učitelj za likovno umetnost. Na gradu smo si kupili spominek in se odpravili proti avtobusu.

Naša zadnja postojanka je bil stolp Vinarium v Lendavskih gorah. Z dvigalom smo se odpeljali na vrh stolpa, kjer je bil prekrasen razgled. S stolpa smo se vrnili po stopnicah. Kupili smo si spominek in se odpravili v kavarno pod stolpom, kjer smo si na terasi kavarne privoščili svežo pijačo ali pa sladoled.

Čez nekaj časa smo odšli na avtobus in se odpeljali proti domu. Izlet mi je bil zelo všeč. Še kdaj se bom vrnila v Prekmurje.

Elena Škorjanc, 5. a

Zabaven počitniški dogodek

Pred dvema letoma smo šli s prijatelji na otok Pag. Ta dopust je bil zelo zabaven.

Na Pagu smo bili teden dni. Vreme je bilo vsak dan sončno. Na otok smo se peljali s trajektom. Na otoku smo dobili svojo mobilno hiško. Imeli so veliko bazenov, igrišč in igral za otroke. Nekega dne nam je ata izposodil sup. Mislili smo, da je vožnja s supom zelo lahka. Hitro smo opazili, da je zelo zahtevna. Cel dan smo se mučili, da bi nam uspelo. Veliko smo se smejali, ko smo padali v vodo. Zvečer smo sup vrnili.

Teh počitnic ne bom nikoli pozabil. Upam, da jih še kdaj ponovimo.

Gal Mohorič, 5. a

Jaz in moja družina smo se odpravili v Nemčijo obiskat teto od moje babice po očetovi strani. Medve z mamó sva spakirali stvari že dva dni pred odhodom. Ko smo se odpravili na pot, je bilo zelo pozno zvečer. Med vožnjo mi je postalo dolg čas, zato me je mama presenetila s tablico, bratu pa je dala telefon. Na tablici sem gledala Pepo Pig, saj je takrat še bila ena izmed mojih najljubših risank. Mama mi je sicer rekla, da jo moram gledati v angleščini, saj zaradi te risanke znam zelo dobro angleško. Naslednja postaja je bila bencinska postaja v Grazu. To je zelo lepo mesto. Z očetom sva morala na stranišče. Ko sva prišla nazaj, smo se odpeljali naprej. Z mamó sva med vožnjo zaspali. Bili sva pokriti z odejama, saj je zunaj padal sneg in je bilo mrzlo.

Ko smo prispeli v Nemčijo, sem hitro skočila v tetin objem. Odpeljala nas je k sebi domov in nam skuhala čaj. Ker smo bili utrujeni, smo kmalu odšli spat. Drugi dan sem teti povedala, da obožujem konje. Poznala je gospo, ki je imela ponije. Odpeljala me je k njej. Imela je tudi sina. Ki mi je dal en par svojih plišastih igrač. Naslednji dan smo se morali odpraviti domov. Slovo je bilo zelo žalostno.

Nemčijo bi rada še večkrat obiskala, saj je zelo lepa in urejena država.

Paulina Murkovič, 5. a

Star sem bil devet let. Bile so poletne počitnice. Prvič sem šel s starši in z bratom na morje v Koper in prvič sem se peljal z vlakom. Na vlak smo vstopili na Ptuj in v izstopili v Kopru.

Ko smo prispeli v Koper, sem najprej želel videti morje. Pogled na morje je bil čudovit. Ko smo odložili prtljago, smo šli v morje plavat. Naslednji dan smo se odpeljali v Piran, kjer smo si ogledali akvarij in se peljali po morju z ladjo. Bila je posebna ladja, ki je imela v spodnjih prostorih okna, da smo si lahko ogledali morskó dno. Okrog ladje so plavale majhne ribe različnih barv in ogledali smo si še nasade morskih školjk. Bilo je čudovito.

Na morju smo bili štiri dni in je zelo hitro minilo. Velikokrat se spomnim na te počitnice, ki so bile polne doživetja. Za vedno mi bodo ostale v lepem spominu.

Tadej Nedeljko, 5. a

Moj najbolj zabaven počitniški dogodek se je zgodil julija 2019, ko sem bila stara 9 let. Planirali smo izlet v Gardaland. Za ta izlet smo se odločili zato, ker sem imela odličen uspeh v šoli.

Odpeljali smo se zgodaj zjutraj, že ob četrty uri. Čez sedem ur smo se prispeli v zabaviščni park. Gardaland je v Italiji, zato smo prečkali tudi mejo. Med potjo sem spala. Peljali smo se z avtobusom. Ko smo prišli v zabaviščni park, sem že komaj čakala, da se gremo zabavat. Tam bi lahko bili do desetih zvečer. Na žalost nas je zmočil dež, bili smo zelo premočeni. Morali smo se preobleči. Pričakovali smo lepo vreme, zato smo zaradi dežja morali naše majice sušiti. V parku nismo mogli ostati do desetih zvečer, ker smo se bali, da bomo zamudili naš avtobus. Prvi smo prišli na avtobus.

Bilo je zelo zabavno in smešno, ampak glavno je, da smo se zabavali.

Neža Borko, 5. a

Na podružnici

Mojih 6 let na podružnici je nepozabnih. Preživela sem veliko poučnih, igrivih, nagajivih in veselih let na podružnici. Malo se bojim prvega vtisa matične šole, ampak se vseeno veselim nekaterih sprememb in sošolcev. Nikoli me ni nič motilo. Zelo bom pogrešala to šolo, ampak bom vseeno v njej pustila spomine, ki jih ne bom nikoli pozabila. Učitelje bom zelo pogrešala, saj so me veliko naučili. Čeprav, smo jim mi naredili veliko sivih las in nevšečnosti, se jih bom spominjala. To šolo bom zapustila ponosna in z veliko znanja. Šla bom po poti novim dogodivščinam v naslednji šoli in tudi naslednjim vzponom in morda tudi padcem na svoji učni poti.

Zala Anželj, 6. b

Presekala sem si ustnico

Danes vam bom povedala, kakšna nesreča se mi je zgodila v otroštvu.

Bila sem še zelo majhna, stara komaj tri leta. Pri babici in dedku sem se zabavala s skakanjem po postelji. To skakanje se je žal končalo s padcem na rob postelje in s presekanom ustnico. Ker mi je tekla kri in me je bolelo, sem kar precej jokala. Prišla je mama, ki me je potolažila. Peljala me je na urgenco, kjer so mi zašili presekanom ustnico. Ta dan je bil naporen in res drži, da nesreča nikoli ne počiva.

Tisa Korenjak, 5. b

Zlomljena roka

Ko sem bil star pet let, smo imeli doma kolesarsko tekmo. Vedno sem izgubil. Vadil sem dve leti in odločil sem se maščevati.

Nekega dne je imel moj bratranec krst. Prišlo je veliko otrok. Odločili smo se, da gremo dirkat s kolesi. Bilo nas je osem. Tik pred koncem sem bil v takšni prednosti, da sem od veselja pozabil, kaj se dogaja okrog mene. Izza ovinka je pripeljal bratranec in se zaletel vame.

Bratranec je imel le manjšo prasko na nogi, jaz pa sem zaradi poškodbe moral na urgenco. Tam so ugotovili, da je roka zlomljena in bo potrebna operacija. Po operaciji sem dobil na roko mavec. Mesec in pol sem ga moral imeti gor, kajti roka ni bila samo zlomljena, ampak tudi zvita.

Po dveh letih sem spet imel zlomljeno roko. To pa še ni bilo dovolj, saj sem si v kratkem času še utrgal mišico. Spomnim se, da me je zelo bolelo, a sem na čuden način prenesel. Iz teh nesreč sem se naučil, da se moram malo bolj paziti.

Tomaž Kokol, 5. b

Padec z rolerji

Bila sem na rolerjih in sem se brezskrbno vozila naokrog. Naenkrat je zapihal močnejši veter, ki me je obrnil in udarila sem v avto.

Ko sem ležala na tleh, sem klicala pomoč. Prihitela je mama, ki me je odnesla v hišo in mi sezula rolerje. Šli sva gor v dnevno sobo, kjer mi je mama na roko dala obkladek.

Ko me je po nekem času prišla pogledat, je bila moja roka močno zatečena. Hitro sta me z očetom odpeljala v bolnišnico. Tam je bila zelo prijazna zdravnica, ki me je dala na slikanje roke. Slike so pokazale, da imam zlom v zapestju.

V mavčarni so mi naredili mavec. Z mavcem sem lahko šla v šolo, nisem pa smela telovaditi. Mavec sem morala imeti na roki dolgih šest tednov. V mavcu mi ni bilo prijetno spati, saj mi je bilo ves čas vroče. Tudi tuširala sem se zelo težko. Ta izkušnja me je naučila, da moram biti pri rolanju bolj pazljiva.

Nena Kocuvan, 5. b

Šivanje vrečk iz starih majic (5. in 6. b)

Šivanje petošolcev

Šivanje šestošolcev in končni izdelki

Vsak je naredil dve vreči.

Vsaka vreča ima zanimivo sporočilo.

Izdelali smo tudi škatlo za zbiranje oblačil.

Posebno leto 2020/21

Sem učenec 5. b razreda in vam bom opisal to posebno leto.

Od začetka novembra, do konca februarja smo zaradi razmer imeli pouk na daljavo. To je bila zanimiva izkušnja, vendar mi je v šoli dosti boljše. Šola na daljavo pomeni, da ne hodiš v šolo, ampak imaš pouk preko tehnologije, oziroma računalnika. Pri tem smo se vsi kar dobro znašli, tudi učiteljica. Od začetka smo vsi potrebovali malo pomoči, proti koncu pa smo že bili precej uspešni. Ko so nam sporočili, da se vračamo v šolske klopi, smo bili vsi zelo srečni. V šoli smo morali pridobiti kar nekaj ocen, čeprav smo tudi na daljavo pridno delali. Letošnje krompirjeve počitnice je vlada podaljšala za en teden. Danes smo 2. junija in jaz moram pridobiti le še eno oceno, in sicer pri gospodinjstvu.

Upam, da bo še naslednjih par tednov tako zanimivih, kot so bili do sedaj.

Jaka Čeh, 5. b

Razburkano leto

To leto je bilo razburkano, saj smo imeli šolo na daljavo kar 4 mesece, in sicer od začetka novembra, do konca februarja. Med šolo na daljavo sem komaj čakala, da pridem nazaj, saj sem pogrešala sošolce in učitelje.

Ko je bila šolana daljavo nisem pridobila toliko znanja kot bi ga lahko. Po dolgem času sem končno z nasmehom na obrazu vstopila v šolsko zgradbo. Bila sem vesela, kot že dolgo ne.

Letos smo bili v kombinaciji s šestošolci, kar pa mi ni bilo preveč všeč, čeprav smo bili občasno ločeni.

Pripravili smo tudi virtualno prireditev ob materinskem dnevu, saj je v živo zaradi korona razmer nismo smeli. Takšne prireditve nismo bili vajeni, a smo se potrudili za nastop po najboljših močeh, saj se nam je zdelo pomembno.

Na žalost nam je zaradi razmer odpadla tudi zimska šola v naravi, ki smo se je zelo veselili. Komaj čakam naslednje dni, še bolj pa se veselim naslednjega šolskega leta, ki upam, da ne bo tako razburkano.

Tjaša Hanžel, 5. b

Doživljanje tega leta

Vse se je začelo z dolgočasno šolo. Bilo je normalno, morali smo se učiti za teste in bilo je kar precej naporno. Naenkrat so se začele širiti zadeve s korona virusom in vse šole so šle na daljavo. Naenkrat se je v meni prebudila lenoba. Vstajala sem zelo pozno. Le nekaj minut pred ZOOM srečanji sem se oblekla v oblačila.

Zaradi dela na daljavo se nismo smeli družiti. To mi sploh ni bilo všeč. Cele dneve smo bili na računalnikih in telefonih, tudi ko ni bilo šole. Po vrnitvi v šolo smo bili vsi precej drugačni. Spet smo bili veseli, saj smo se lahko družili, čeprav pod določenimi pogoji. Sčasoma se mi zdi, da sem se spremenila; postala sem vztrajna in zaljubljena ... Kmalu sem imela 11. rojstni dan. Bila sem vesela, saj sem bila najstarejša v oddelku.

Bližamo se koncu in moram priznati, da mi čas v 5. razredu zelo počasi mineva. Naslednjih dni, ki prihajajo se veselim, saj bodo zanimivi in jih že nestrpno pričakujem.

Tisa Korenjak, 5. b

Šolsko leto 2020/21

To šolsko leto je bilo precej naporno, saj smo kar dvakrat šli na delo na daljavo. In sicer drugi teden v novembru in prvi teden v aprilu. Prvič je delo na daljavo trajalo kar štiri mesece, saj smo se v šolske klopi vrnili komaj po zimskih počitnicah. Delo na daljavo je bilo kar naporno, saj smo imeli pouk večji del preko ZOOMa. Res pa je tudi, da smo vsak dan imeli manj ur pouka, kot v šoli.

Že med delom na daljavo nas je učiteljica pripravljala na kolesarski izpit. Pripravila nam je PP predstavitev s pravili vedenja na cesti. Na spletni strani smo morali reševati naloge za vajo- Simulacijo izpita. Učiteljici smo morali pošiljati kako smo uspešni. Vedno nam je šlo boljše, zato smo se hitro, ko smo prišli v šolo prijavili na

teoretični del. Ko smo teorijo opravili, smo šli najprej na igrišče, kjer smo morali voziti po poligonu. Ker nam je na poligonu šlo kar dobro, se je učiteljica odločila in je s skupinami po pet šla na cesto. Bila sem v prvi skupini in bilo mi je zelo všeč. Vsak dan je vadila druga skupina. Nekega dne je prišel na šolo policist in se je z učiteljico dogovoril, da 28. 5. opravljamo praktični del izpita. Bila sem zelo vesela, da bom končno delala praktični del.

Prišel je težko pričakovani dan, najprej je policist pregledal naša kolesa in našo opremo. Vsi smo dobili nalepke VARNO KOLO. Nato je sledila vožnja na cesti. Kolesarski izpit smo naredili vsi. Po enem tednu smo dobili kolesarske izkaznice. Vesela sem, da sem sedaj tudi jaz enakovredna udeleženka v prometu.

Všeč mi je, da imamo tako super učiteljico.

Taja Šilec, 5. b

To šolsko leto je bilo zelo naporno, hkrati pa zelo drugačno kot prejšnja leta. V tem šolskem letu smo bili dvakrat na daljavi. To mi ni bilo preveč všeč, saj sem se težje učila, hkrati pa sem pogrešala sošolke in učiteljico.

Ko smo bili doma smo se pripravljali na kolesarski izpit; katerega sem se zelo veselila. Prišel je dan, ko je bilo dela na daljavo konec in spet smo šli v šolo. Tega sem se zelo razveselila. Hitro po vrnitvi smo naredili teorijo in začeli praktično vožnjo s kolesi. Najprej po poligonu, nato pa po cesti. Prišel je dan, ko je prišel v šolo policist, ki nam je najprej pogledal brezhibnost naših koles, nato pa je ocenil našo vožnjo. Ko smo vsi naredili tudi praktični del izpita, sem bila zelo vesela. Približno teden po opravljenem izpitu, nam je učiteljica razdelila kolesarske izkaznice.

Sedaj je že tudi konec z vsemi ocenjevanji in pred nami so zaslužene počitnice. Čeprav je bilo to šolsko leto zelo drugačno, sem vesela, da smo imeli tako super učiteljico.

Pia Podgoršek, 5. b

Čakamo na pregled koles.

Zaključna ekskurzija v Pomurje

V torek, 15. 6. 2021, smo šli na končni izlet in sicer v Pomurje. Ob 8.00 smo se odpeljali od šole, proti Filovcem. Najprej smo se ustavili v Bogojini, kjer smo si ogledali Plečnikovo cerkev. Sledil je ogled hiše, pokrite s slamo - cimprače. Takrat smo tudi malicali. Gospod nam je še tam predstavil lončarjenje. Iz Filovcev smo zavili v Ižakovce, na Otok ljubezni. Tam smo spoznali vse o otoku, o reki Muri in se peljali z brodom. Na koncu smo še pomalicali in se igrali na igralih. Potem smo se peljali na Bukovniško jezero, kjer smo za začetek jedli sladoled in šli na pohod

okrog jezera. Za konec smo šli na igrala v Expano v Murski Soboti. Ta dan si bom zapomnila in upam, da pride še več takšnih.

Zala Anželj, 6. b

6 let na podružnici

Ko sem bila še v vrtcu, sem že komaj čakala, da postanem prvošolka. Dobili smo dva nova sošolca. V prvem razredu še je bilo res zabavno in super. Med odmori smo se vedno igrali in se zabavali, saj nas je bilo samo 8. Edina stvar, ki mi ni bila všeč je to, da smo bili združeni z drugošolci. Naša učiteljica je bila Marija Kumer. Potem se je že počasi bližal drugi razred. Dobili smo tudi novo učiteljico in sicer Jožico Zorko. Sprva sem mislila da je 2. razred že težji, vendar ni bilo tako. Učili smo se pisati z malimi tiskanimi črkami. Še vedno smo bili združeni. Zdaj pa smo prišli v 3.razred naša razredničarka je postala Suzana Klasič. Za tretji razred sem imela mešane občutke, bilo me je strah, saj smo začeli dobivati ocene. Bila sem vesela, ker smo dobili svoje omarice. Moja čisto prva ocena je bila pri slovenščini. Bila je 5. Po nekem času sem ugotovila, da tretji razred sploh ni tako težek, kot sem sprva mislila. Seveda smo bili spet združeni. Dnevi so hitro minevali in sem že bila v četrtem razredu. Četrtega razreda sem se posebej veselila, saj sem vedela, da me čaka poletna šola v naravi. In šli smo v Čatež. Tam je bilo nepozabno. Šli smo z našimi sosošolci iz Cerkvenjaka. Že od tam smo se zelo dobro razumeli. Vsak dan smo se zabavali in uživali. Ta teden, ko smo bili v šoli naravi je zelo hitro minil, skoraj malo prehitro. Dobili smo diplome in se počasi napotili domov. Potem smo vstopili v 5. razred. V tem razredu se je veliko dogajalo. Takoj na začetku petega razreda sta odšla naša sošolca Tanaja in Žan takrat še nas je ostalo samo 6. Naenkrat je prišel virus COVID-19. Takrat nam je učiteljica Marjana Gomzi povedala, da se bomo morali šolati od doma. Sprva sem se zelo veselila. Vendar po nekem času se je moje mnenje spremenilo. Po nekem času smo prišli v 6. razred. V šoli smo bili 1 mesec, potem pa spet na daljavo. V šestem razredu mi je bilo všeč, saj so se pri vsakem predmetu menjavali učitelji. Šesti razred je bil zame poseben, ker je bil zadnji razred na tej šoli.

Zdaj pa v Cerkvenjaku. To šolo bom imela v lepem spominu. Edino kar mi ni bilo všeč je, da smo vsa leta morali biti združeni. Vendar ne moreš nič. Sedaj pa že komaj čakam Cerkvenjaku, saj se s sošolci super razumemo.

Lana Grnjak, 6. b

Kot vsak otrok (vsaj po mojem mnenju), mu je najboljši prvi razred. Tudi meni je bil. Začelo se je tako, da smo bili združeni z drugim razredom. Najboljše mi je bilo, da smo imeli samo 4 ure na dan. Naša prva razredničarka je bila Marija Kumer. Že v prvem razredu nas je bilo samo 8. In sicer jaz, Zala, Aneja, Ajda, Mihael, Žan, Tanaja in Lana. V drugem razredu smo bili tudi združeni kot vsako leto do sedaj. Takrat nam je bila razredničarka Jožica Zorko. Na koncu drugega razreda smo se začeli učiti pisane črke. Tretji razred-to leto je bilo zanimivo. Prišli smo v prvo nadstropje. Dobili smo omarice in začeli z ocenjevanji. Razredničarka nam je bila Suzana Klasič. Šli smo tudi na ekskurzijo v živalski vrt v Ljubljano. V 4. razredu sta nas zapustila Žan in Tanaja, torej nas je bilo takrat samo še 6. Takrat smo bili združeni z današnjim 5. razredom. Takrat smo bili včasih ločeni, včasih pa združeni. Imeli smo dve učiteljici. Učiteljico Matejo Štancer in Suzano Klasič. V tretjem razredu smo tudi šli na ekskurzijo. In sicer k slapu Rinka. V petem razredu nas je imela Marjana Gomzi. Takrat se je tudi začela pandemija covid-19

in sicer 9. 3. 2020. Takrat smo bili doma skoraj 3 mesece. Šesti razred pa je moj najbolj zanimiv razred do sedaj. Doma smo bili točno 4 mesece. V šolo smo prišli komaj konec februarja. Včeraj, 15. 6. 2021 smo p odšli na končno ekskurzijo v Filovce, Ižakovce, Bukovniško jezero in v Ekspano.

Jakob Dizma Roškar, 6. b

Dnevnik

Petek, 5. 3. 2021: Bil je navaden dan, tako kot vsi ostali dnevi. Mama je že zgodaj zjutraj odšla v službo. In jaz sem bila na avtobusu. V šoli je bilo kar zanimivo. Ko sem prišla domov, sem nahranila živali in naredila domačo nalogo. Zvečer sem gledala svojega najljubšega youtuberja.

Sobota, 6. 3. 2021: Zjutraj sem imela ob 9.00 jahanje, bilo je zelo super. Uživam v jahanju. Ko sem prišla domov, me je čakalo presenečenje. Na obisk sta prišli moji prijateljici iz Murske Sobotice. Bila sem zelo vesela, ker se že dolgo nismo videli. Ob 11.00 smo šli k babici in dedku na kosilo. Zvečer smo jaz in moja družina gledali film Vojna zvezd. Šli smo tudi v trgovino in sem kupila tunel in trave in kartona za morske prašičke.

Nedelja, 7. 3. 2021: K mojemu bratu sta prišla dva prijatelja. Ati je zunaj celi dan žagal drevesa. Mama je čistila okna. Jaz in moja sestra pa sva se dolgočasili.

Ponedeljek, 8. 3. 2021: Bil je dan žena. Zelo sem se veselila, da dam mami rože, ki sem jih kupila. Ko sem prišla domov, je moja sestra imela pri obisk. Ko je mama prišla domov, sem ji dala rože, sestra pa papirnat srček. Bila je zelo vesela. Jaz sem dobila flomastre in čokolado. Zvečer je prišla še ena sestrina prijateljica in ji je dala torto, ki sem jo jaz na koncu jedla. Šli smo tudi na sprehod.

Torek, 9. 3. 2021: Bil je normalen dan. Popoldan je prišla soseda na obisk in smo se šli igrati na igrala k šoli. Domov smo prišli zvečer. Zelo sem bila izmučena.

Sreda, 10. 3. 2021: Ko sem bila v šoli, sem atiju kupila čokolado za dan Mučenikov. Bil je zelo vesel. Zvečer sem šla v gozd opazovat zvončke.

Četrtek, 11. 3. 2021: Pri nemščini smo imeli prosto uro. Igrali smo se nemške vislice. Pri slovenščini smo imeli za domačo nalogo poslikati drevo in iti v naravo. Srečala sem tudi srne.

Petek, 12. 3. 2021: Zjutraj, ko sem vstala, sem skozi okno zagledala srno, ki se je sprehajala. Bila je zelo lepa. Tudi jaz bi imela srno doma. Ker je moj pes bil zunaj, jo je videl in jo pregnal. Na srečo se je hitro vrnil. Bila sem prestrašena ali bo šel za njo.

Tara Korenjak, 7. a

Kulturni dan

6. oktobra leta 2020 smo obiskali muzej v Murski Soboti. Občudovali smo zgodovino Pomurja, naša vodička nas je peljala skozi celoten muzej in sobe v njem. Vsaka soba je imela različno temo umetnosti, stila in zgodovinskega obdobja, poslušali smo o baroku, renesansi ... Ta pohod skozi muzej bi lahko primerjali s potovanjem skozi čas, začeli smo s kameno dobo in končali v poznih 90-letih. Po krajši malici smo se kar hitro odpravili v galerijo, kjer je bila razstava našega učitelja Mitja Staneka, ki je akademski kipar in grafični oblikovalec. Njegova razstava se je imenovala RETRO#MMXX, in to je bila njegova prva samostojna razstava. Stanekova dela so precej nenavadna in jih je težko razumeti, saj ima poseben pogled na svet, v njegovih delih rad izrazi preteklost, odzivanju na aktualne razmere in tehnološke novosti, tako v formalnem kot vsebinskem smislu odraža tudi v njegovih kiparskih in grafičnih stvaritvah. Umetnik uporablja veliko simbolizma ... Po zelo zabavnem in zanimivem obisku muzeja smo se odpravili v Ekspano. To je doživljajski park, ki leži tik ob Soboškem jezeru v Murski Soboti, lahko ga obiščemo v vseh letnih časih, saj vedno ponuja nekaj novega. V parku smo bili dobri 2 uri brez nadzora učiteljev, ker pa ne pomeni, da smo zganjali norčije. Mislim, da lahko rečem, da smo vsi ta dan preživel čudovito.

Lana Lovrenčič, Sara Krepša, 8. a

Pomlad

Kurenti so zimo odgnali,
in cvetočo pomlad nam
pripeljali.
Toplo sonce dolgo ne zaide,
zjutraj pa rano vzide.

Zdaj toplo bo postalo,
in pa pomladi zadišalo.
Lepa je pomlad, ko v mesecu
marcu,
kuka izza vrat.

Gaja Kovačec, 7. a

Pomlad

Lepi ptički pojo,
jaz že sedem na kolo.
Se peljem po cesti,
ki jo je treba pomladi zmesi.

Zeleni listi šume,
traktor pa že pelje na polje.
Oblakov več ni,
so že spat odšli.

Domen Kokol, 8. a

Pomladna

Pomlad je lepa,
takrat vse razcveti,
ko zacvetijo zvončki,
cel svet se pomladi.

Štorklje se vračajo,
muhe zbudijo,
trobentice trobijo,
narcise cvetijo,
svet je kar lep,
a ne tako kot cvetlični svet.

Gal Plohl, 7. a

Nesreča nikoli ne počiva

September je mesec tekmovanj v atletiki. Takrat se začne sezona za kar treniramo celo leto. Vse poletje treniram, medtem ko nekateri moji sovrstniki uživajo v družbi na igriščih. Vendar to delam s strastjo in mi tudi tega ni težko narediti za dobre uspehe.

Bila je sobota in že zgodaj zjutraj smo se odpravili v Maribor, kjer je ta vikend potekalo državno tekmovanje. Tisti dan sem tekmovala v skoku v daljino in v 60 m z ovirami. V daljini sem si naredila daleč najboljši osebni rekord (5,39 m). Druga sotekmovalka ni veliko zaostala za mano, vendar naslov državne prvakinja sem osvojila jaz. Bila sem zelo ponosna nase ter neizmerno vesela, saj je to pomenilo, da sem v svoji kategoriji najboljša v državi. Tudi moja družina je bila presrečna zame, saj me v vsem podpirajo. Par minut kasneje sem imela še tekmo z ovirami. Osvojila sem 2. mesto, saj sem le za par stotink zaostala za prvo tekmovalko in tako še isti dan postala podprvakinja na ovirah. Tekmovanje pa je potekalo dva dni. Ker je bil zame prvi dan naporen, sem drugi dan tekmovala v eni disciplini, vendar težji. In to je tek na 200 m z ovirami. Pred mojim startom smo se vse punce ogrevale in še poskušale, če pride prava noga na oviro in tako dalje ... Še zadnjič sem hotela probati, če vse "štima". Tisti trenutek, ko sem že hotela skočiti čez oviro, se mi je šprintarica zataknila v tartan in zgodilo se je v sekundi, da sem naenkrat ležala na tleh z oviro. S kolonom sem udarila točno na železo ovire, noge in roke pa sem imela vse popraskane. V tistem trenutku sem po nekaj sekundah vstala, od šoka me še tisti trenutek ni bolelo, le videla sem blede obraze ob tribuni. Sklonila sem se h kolenu in videla, da je presekano in nekaj krvi. Tudi moje sotekmovalko, ki bi morale tekmovati z mano, so bile vse prestrašene, kaj se mi je zgodilo. Jaz sem hotela nadaljevati, kljub poškodbi, vendar mi sodniki niso dovolili kljub moji trmi. Poklicali so mi medicinsko sestro, da mi je na hitro povila koleno. Nato je so me odpeljali v UKC Maribor, kjer so mi zašili koleno. Bila sem pretresena, kaj se mi je zgodilo. Zelo sem bila razočarana.

Stopiti na nogo še nisem mogla kakšen teden pa pol, potem pa je šlo že vedno na boljše, vendar sem tisti mesec bila doma in šolo na daljavo preizkusila že pred karanteno, ki je kmalu sledila. Trenirati sem začela le še mesec pa pol po poškodbi, vendar zelo počasi. Koleno me je še bolelo pol leta po tem. Zdaj lahko trdim, da sem si koleno pozdravila. Še vedno imam brazgotino, ki me bo vedno spominjala na ta dogodek, vendar to je šport in to moram sprejeti.

Taja Pučko, 8. a

Nizozemska

Uradno ime države je Kraljevina Nizozemska. Ima okrog 16 milijonov prebivalcev, vendar so jih na zadnje šteli leta 2007. Glavno mesto in tudi največje mesto je Amsterdam.

Nizozemščina se najbolj uporablja na Nizozemskem in v Belgiji. Belgijci imajo drugo različico, ki se imenuje flamščina, Nizozemci pa uporabljajo narečje, ki se imenuje holandsščina. Nizozemsko himno je napisal Adrianus Valerius. Ima kar 15 kitic, vsaka pa ima 8 verzov.

V Nizozemsko sega tudi Nemško-poljsko nižavje in Sredogorje. Sosednji državi sta le dve, in sicer Belgija in Nemčija.

Največja mesta, takoj za Amsterdamom, so Assen, Tillburg, Eindhoven in druga. Največje reke so Ren, Meus in Rer. Najvišja gora je Walsserberg, ki ima samo 321 m nadmorske višine.

Turisti si po navadi in zelo pogosto ogledajo znane Nizozemske mline na veter. Tulipani in sir so njihova tradicija. Tulipani so njihov simbol miru, sir pa tradicionalna jed, ki jo prodajajo kar v mestu. Najbolj značilni vrsti sira sta gauda in edam.

Podnebje je oceansko in ima topla poletja in hladne zime. Padavine so enakomerno razporejene čez celo leto. Najbolj običajni gospodarski panogi sta industrija in kmetijstvo. Industrija je usmerjena v farmacevtsko industrijo in v energetiko. Za kmetijstvo je značilno intenzivno kmetijstvo. Najbolj izvoženi pridelki so žito, krompir in cvetje. Za Nizozemsko so zelo znani polderji. Ogromno ljudi se ukvarja s storitvami.

Znane osebe so: skladatelj Antonio Vivaldi, atletinja Ria Stalman in tenisačica Kea Bauman, slikar Vincent Van Gogh.

Gaja Kovačec, 7. a

Dramski krožek

V dramskem krožku je bilo letos zelo zabavno. Letos smo se naučili le eno predstavo, ta igra je bila Zrcalce. Všeč nam je bilo in zadovoljni smo bili, ko so nam gledalci ploskali, to je za igralce največja nagrada. Zanimivo je bilo na nastopu in na vajah. Nastopali smo za učence naše šole. Z veseljem bomo še naslednje leto obiskovali dramski krožek. Vanesa si je izdelala kostum, prav tako Tia, igrali sta šjo in veverico.

V predstavi nas je nastopalo devet učencev: Matic, Tia, Vanesa, Isabel, Urša, Gašper, Anna, Sara in Nika.

Tia, Vanesa, Sara, Isabel, 4. a

Rožice

Rožice začnejo cveteti
in trava že lepo zeleneti,
ptičice z juga prileto
in nam lepo pojo.

Takrat se zvončki prebudijo,
ki vse si jih veselijo.
Sonce močno sije na nebo,
od zime se poslavljam.

Listi na drevesih brstijo,
rože na travniku pa se vrstijo.
In mi lahko že na zeleni travi ležimo
ter se od sreče veselimo.

Taja Pučko, 8. a

Pomlad, Zala Anželj, 6. b

Težave v Čatežu (imena so prirejena)

V 4. razredu smo bili v šoli v naravi. Šli smo se kopat v Terme Čatež. Bili smo v hotelu. V sobi sem bila z Lino in Pio. Ko so prišli v sobe, smo si razpakirali. V sobah zraven nas so bili Jure, Matija in Alex. V drugi sosednji sobi pa Tia, Maša in Nika. Težave sem imela z Lino. Skregali sva se, katera bo spala na kavču in katera na postelji. Na koncu sva se odločili, da na kavču spim jaz. Bila je malce jezna, a ji nisem zamerila. Po prepiru je nekdo potrkal na vrata. Šla sem preverit, a nikogar ni bilo. Opazila sem, da je tudi pri sosednji sobi pred vrati stala začudena Maša. Mislili sva, da so trkali tudi na njihova vrata. Trkanje je postalo zelo pogosto. Odločila sem se, da bom stala pri vratih in počakala, da nekdo potrka. Tik ob trku sem odprla vrata in zasačila Mašo, kako trka na vrata. Bile smo zelo jezne druga na drugo in se skregale. Po tem smo sešli kopat. Imeli smo tekmovanje, ko so se sošolcu strgale kopalke. Odšli smo nazaj v sobe. Imeli smo enourni odmor. Takrat smo se z Lino in Pio igrale neko igro. Lina je iskala, midve s Pio sva se skrili. Skrili sva se omaro, kar naj bi bilo goljufanje. Lina se je razjezila na naju in se zaklenila v kopalnico. S Pio se nisva počutili slabo, zato sva priredili zabavo. Na zabavo sva povabili prijateljice. Iz ene sobe, kjer so bile štiri sošolke, sva povabili samo dve. Drugi dve sta se razjezili in se drli na naju. Povabili sva tudi so-sošolke. One so nam pojedle vse sladkarije. Skupaj sva se zelo razjezili in jih nagnali ven. Zvečer se je Lina končno odločila priti iz kopalnice. Šle smo spat. Lina je hotela imeti odprto okno in prižgano luč. Rekla sem ji, naj luč ugasne, vendar je pozabila. Zjutraj smo na oknih imele prilepljenih zelo veliko komarjev. Pia in Lina sta me prisilili, da jih očistim jaz. Razjezila sem se in ju nadrla. Skregane smo bile do konca tedna.

Lana Vidovič, 7. a

Dnevi taki in drugačni

Moje življenje je srečno, pridejo pa tudi trenutki žalosti. To je popolnoma normalno, saj vsak človek gre skozi to.

Moje življenje čez teden poteka nekako tako "vsak dan enako". Med tednom poteka šola na daljavo, zato se vsak dan zbudim pred osmo uro. Dopoldan imam videokonference z učitelji, vmes zajtrk in malica, po kosilu pa domače naloge in učenje. Popoldan pa najraje igram igrice na telefonu. Okrog devete ure se moj delovnik konča.

Najbolj se veselim petka, saj je konec šolskih obveznosti. Sobota in nedelja sta mi posebej všeč, ker lahko dolgo spim in lenarim.

Najbolj super so poletne počitnice. Rada imam morje, sonce in vročino. Tiste dni, ko sem na morju najbolj uživam. To pa zato, ker rada plavam in se potapljam.

"Življenje je kratko: krši pravila, odpusti hitro, poljubljay počasi, ljubi resnično, smej se nenadzorovano in nikoli ne obžaluj tistega, kar razveseli." (*Mark Twain*)

Ula Kaučič, 7. a

Volčja prisega (basen)

Volk ima dolga ušesa in velika usta, zato se ne bo odrekel hrani, ki jo zagleda pred očmi. Najraje se je odpravil do velikih samotnih kmetij, kjer je bilo veliko različnih živali, spuščениh po travniku. Opazoval jih je, kaj počnejo in čakal, da pride katera proti njemu, da si jo privoščī z velikimi usti in ostrimi zobmi. Kmet je imel živali vedno na očeh, da se jim ne bi kaj pripetilo. Ampak volk je zvita žival, ki je kmeta pretental. Na hitro je volk skočil, zagrabil jagenjčka in ga hotel pojesti. Kmet je v trenutku prihitel in volka in zamahnil s palico. Volk se mu je zasmilil, zato ga je izpustil. Po izpustu je zagrabil pujsa in z njim odšel v gozd.

Polž in kobilica (basen)

Na travniku ob potoku sta se srečala polž in kobilica. Kobilica ga je pozdravila. Rekla mu je, kako počasi leze. Polž je odgovoril, počasi se daleč pride. Kobilica mu je pokazala, kako daleč lahko skoči. Ker nesreča nikoli ne počiva, zato je padla v potok. Zgrabila jo je riba.

Tijan Lovrec, 7. a

Cvetka

Cvetka je kot roža,
diši kot roža,
všeč mi je kot roža.
Cvetka je vsa kot roža.

Toda Cvetka ni roža!
Cvetka niti ni cvetlica,
res je, da ji je podobna,
ampak Cvetka je Cvetka!

In ima me rada!

Čprav me kdaj duši,
in me skoraj zaduši,
saj se mi vedno okoli vrata navije,
ker ve, da pesem o njej pišem.

Maks Vršič, 8. a

Pomlad

Prišla je pomlad,
že sonce prihaja,
se greje in smeje in hitro gre spat.

Cvet se že prebuja,
ko sonček ga greje.
Pomlad je odšla in
cvet se zapira.

Melani Hauzer, 8. a

"Veter v laseh" 2020/2021

Naša šola izvaja veliko športnih dni. Izvajamo različne športne dejavnosti npr. košarka, testiranje za športno vzgojni karton, Veter v laseh, pohod ...

Letos so se ti dnevi izvajali drugače. Veliko jih je izpadlo iz našega načrta, nekatere pa smo izvajali sami doma na daljavo. Športni dan Veter v laseh smo izvajali skupaj na Športno-rekreacijskem centru Cerkevjak. Vsi smo bili veseli, da smo se vsaj enkrat družili s svojimi sovrstniki brez mask. Bilo je zelo zanimivo, saj smo lahko izvajali različne športe; odbojka, tenis, nogomet ... Smo pa to leto imeli tri športe, pri katerih smo se potegovali za prva tri mesta. To so bili met žogice, streljanje in tek na 900 m. Pot po kateri smo tekali ni bila enaka kot prejšnja leta. Bila je spremenjena zaradi mokrega igrišča. Zato smo morali tekati po cesti. Bilo je zelo lažje. Po teku smo lahko izvajali različne dejavnosti.

Pred podelitvijo pa smo šli v hiško, ki je namenjena Turističnemu društvu Cerkevjak. V njej nam je Martina Breznik pokazala in razlagala o slovenski kulinariki in znanih jedi po Sloveniji. Nati smo lahko še poskusili domače ajdove žgance s kislom smetano in palačinke z medom. Bilo je odlično.

Katrin Borko, 8. a

Po 30-ih letih Slovenije, nastala nova Slovenija znotraj nas in naših misli

Ljudje, svet, narava ...velik začaran krog. Svet nastane zaradi nas, ljudi. Edini planet v našem osončju na katerem je človeško življenje, vendar z našim nespoštovanjem Zemlje, se svet, narava obrača proti nam. Kaj storiti?

Smo Slovenci, pa vzemimo še našo majhno, polno bogastev, državo pod drobnogled. Kritika naših dejanj je velika, zavedamo se, da ne ohranjamo sveta, vendar ničesar ne ukrenemo. Pisatelj Mate Dolenc izpostavlja probleme sveta v svojih knjigah, intervjujih ... z njegovimi kritikami se strinjam, saj nam narava toliko da kljub njeni škodi, mi pa tega ne cenimo in ne vračamo. Mate Dolenc je po mojem mnenju človek, ki se bori za dobro, vendar ve, da kljub svojim kritikam in besedam ne more prav veliko ukreniti, saj njegovo mnenje ni absolutno. Prav tako je enako stanje v miselnosti ljudi in besedah, ne samo v njihovih dejanjih.

Mate Dolenc rojen leta 1945 je kot majhen otrok že bral knjige za odrasle, kasneje veliko časa preživel v naravi in tako odrasel (in tudi že postaral) v človeka, ki pozna naravo in jo skuša razumeti in tako je tudi miselno zelo odprt, a hkrati prepričan v svoja dejstva in dejstva narave. V eni izmed svojih zgodb ali pravljic v zbirki imenovani Kako

dolg je čas (izide leta 2019), predstavil problem onesnaževanja voda, sveta, saj živali (v njegovi zgodbi npr. želva) »nastradajo«. Vidimo lahko, da človeška dejanja škodijo podrejenim vrstam, a hkrati v drugi zgodbi opiše dogodek, ki se je pripetil njemu, kako živali »škodujejo« ljudem. Zgodba pripoveduje: pisatelj Mate Dolenc se odpravi v svojo majhno hiško sredi narave, tako kot vsakič poprej, vendar bivanje mu zagrenijo nepovabljeni gosti, stanujoči na njegovem podstrešju in sicer polhi. V takrat prihajajočih dneh se je odpravil v središče mesta za cel teden in ker je slišal oz. vedel da polhi ne marajo glasbe, je prižgal radio in se odpravil v mesto. V času njegove odsotnosti, je radio ves čas igral, a ko se je vrnil so polhi bili še vedno tam. V zgodbi doda, da so si polhi želeli različnih zvrsti glasbe, vendar v resničnem življenju pa so se samo prilagodili hrupu, kot se vsako živo bitje prilagodi dejavnikom narave in družbenega okolja. Tako se tudi mi prilagajamo, čeprav se včasih ne bi smeli.

Vsaka izmed njegovih pravljic se me je dotaknila in pri vsaki si se lahko poglobil v razmišljanje. Kljub temu, da so pravljice ali bolje rečeno pripovedke, so primerne tudi za odrasle.

Če povzamemo je zbirka poučna, zabavna in predstavi pogled Mateta na Slovenijo in težave sveta. Vsak človek ima svojo domišljijo, naj jo razvija, gradi svoj svet in svetu koristne stvari deli z vsemi – naj jih širi. Le s skupnimi močmi bomo pomagali svetu, da si opomore.

Nina Toš, 9. a

Jurčičevo leto

Josip Jurčič, pripovednik, dramatik, časnikar - avtor prvega slovenskega romana DESETI BRAT.

Jurčič se je rodil 4. marca 1844 na Muljavi (Dolenjska). Odraščal je v revni kmečki družini, rasel je ob dedovih pripovedkah. V osnovno šolo je hodil v 12 kilometrov oddaljeno Višnjo Goro, kamor je odhajal peš.

Literarno ustvarjati je začel že zelo zgodaj, pri 17 letih je objavil avtorsko Pripovedko o beli kači (letos je 160 let od objave).

Jurčič se je kot mlad fant zaljubil v hčerko nemškega graščaka Otta, pri tej družini je bil učitelj. Kaj hitro je ugotovil, da sta z Johano družbeno daleč narazen, zato je nekega dne brez pozdrava zapustil grad. Johanni je ljubezen 15 let kasneje izpovedal v ljubljanskem hotelu Slon.

Na Dunaju je študiral slavistiko, vendar študija ni dokončal, saj je živel tam v velikem pomanjkanju, večkrat je stradal, spal na mrzlem. V dunajskih časih je mlad pripovednik zelo veliko pisal.

Jurij Kozjak – slovenski janičar, je pripoved, ki je bila zelo dobro sprejeta pri bralcih (uspešnica), potem so sledila ostala njegova dela.

Leta 1871 (150 let praznujemo v tem letu) je postal glavni urednik časopisa SLOVENSKI NAROD, nekaj časa je izhajal v Mariboru, kasneje se je uredništvo preselilo v Ljubljano. Časopis je kar hitro začel izhajati dnevno. 9 let je Jurčič živel s časopisom, pisal je članke, časopis urejal, večino dela je opravil sam. Zaradi tega je trpelo njegovo literarno ustvarjanje. Jurčič je bil pomembna

kulturna in politična osebnost svojega časa. Prijateljaval je s Franom Levstikom, Jankom Kersnikom, Franom Levcem, Ivanom Tavčarjem in drugimi pomembnimi možmi tega časa.

Leta 1866 je izdal prvi slovenski roman Deseti brat. Bil je in ostaja izredno bran in priljubljen pisatelj med slovenskimi bralci. Njegovi liki so vaški posebneži (Krvavelj), kmetje, izobraženci, pripoveduje o kmetih, ljubezni, zgodovini; dostikrat v njegovih zgodbah gre o ljubezni med revnim in bogatim, ta ljubezen je nemogoča in morda premagajo tudi prepreke za poroko. Posebno so mu uspeli liki vaških posebnežev. Njegove povesti Sosedov sin, Domen, Hči mestnega sodnika in romani Deseti brat Doktor Zober Cvet in sad so med najbolj izposojanimi in brani knjigami. Humoreska Kozlovska sodba v Višnji Gori je prevedena v 12 jezikov, meni je posebej ljuba in

posebna novela Telečja pečenka, preizkusil se je v pisanju dramkih del, napisal je prvo slovensko tragedijo Tugomer.

Več let je prijateljeval z Maričko Šventner, učiteljico, hotel jo je poročiti, temu je nasprotoval njen oče, čeprav je Jurčiča zelo cenil. Ko je čez leta po načrtovani snubitvi težko zbolel, je bil prav pomirjen, da si ni ustvaril družine, ki bi v tem primeru zelo trpela.

Umrli je star komaj 37 let, 3. maja 1881 (140 let), 48 ur pred smrtjo je napisal svoj zadnji časopisni prispevek.

Jurčičeva domačija vas vabi na izlet, obiščite njegovo rojstno hišo, Krjavljevo kočo ali si oglejte igro na prostem, zaigrano po njegovih literarnih delih (<https://prijetnodomace.si/top-dozivetja/jurciceva-domacija/>).

Jožica Vršič Novoselnik, učiteljica

Redki sončni mrki

Pojav popolnega sončnega mrka v istem kraju oz. pasu širine do 100 km je tako redek, da ga veliko ljudi v svojem življenju ne doživi. Nam zadnji najbližji je bil 11. avgusta 1999, opazovati ga je bilo moč npr. na Madžarskem ob Blatnem jezeru. Sam sem si ga ogledal v kraju Keszthely. Prav v Sloveniji je bil zadnji sončni mrk leta 1033. Naslednji popolni sončni mrk nad Slovenijo bo že 3. septembra 2081.

Opazovanje 2021

Delnih mrkov je dovolj, da jih vsak vidi nekaj. Z učenci smo opazovali delni sončev mrk 20. 3. 2015, ter letos 10. junija. Zanimiva so bila opažanja učencev, in sicer, zakaj je Sonce videti skozi teleskop bele barve in ne rumene. Zanima jih tudi, kakšna zaščitna folija je bila na odprtini zrcalnega teleskopa. Predvidevajo, da ni običajna alu folija. V resnici gre za posebno folijo, ki prepušča zelo majhen del svetlobe. Pogled proti Soncu z očali s prav tako folijo jih je tudi presunil, saj so lahko videli sončev mrk v naravni velikosti.

Delni mrk 2015

Delni mrk 2021

Slavko Toplak, učitelj

TEKMOVANJA 2020/2021

<p>Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>4. razred: Matic Kocbek, Anna Mihorič, Evgen Par, Vanesa Žvajkar; 5. razred: Neža Borko; 6. razred: Ana Mari Par, Gabrijela Žmavc; 7. razred: Gaja Kovačec, Vid Breznik Videtič; 8. razred: Taja Pučko, Lana Lovrenčič, Katrin Borko; 9. razred: Nina Toš, Ivana Vršič.</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>4. razred: Hana Kovač 5. razred: Jaka Čeh, Tjaša Hanžel 6. razred: Zala Anželj</p>
<p>Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>1. razred: Sara Cmour, Tjaž Borko, Filip Vrbovšek, Lana Jančar, Larisa Ploj, Jakob Zorko 2. razred: Vita Koren 3. razred: Anže Kocbek, Zoja Pavlas, Nikki Golob, Vid Omulec 4. razred: Matic Kocbek, Alja Hanžel, Evgen Par, Urša Lorenčič, Isabel Lah 5. razred: Blažka Zorko, Paulina Murkovič 6. razred: Tjaša Matjašič 7. razred: Lana Vidovič, Gaja Kovačec 8. razred: Domen Kokol, Alisa Peklar 9. razred: Nina Toš</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>2. razred: Maj Kokol 3. razred: Alja Vogrin 4. razred: Neža Druzovič 5. razred: Tomaž Kokol 6. razred: Ajda Druzovič</p>
<p>Tekmovanje Računam z Lili in Binetom matematika</p>	<p>1. mesto (priznanje + majica)</p> <p>1.razred: Hana Zorec 2.razred: Lovro Brunčič 3.razred:Lana Majhenič</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>3. razred: Vanesa Čuš</p>
<p>Tekmovanje Bober - računalništvo</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>3. razred: Anže Kocbek, Vid Omulec 5. razred: Neža Borko, Taja Fekonja Hamler 7. razred: Lana Vidovič, Gaja Kovačec, Tijan Lovrec 8. razred: Tomaž Breznik, Domen Kokol, Benjamin Žerdin, 9. razred: Rok Domajnko, Filip Gomzi, Nejc Vršič</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>2. razred: Lana Lozinšek 3. razred: Alja Vogrin 4. razred: Hana Kovač 5. razred: Tisa Korenjak, Tomaž Kokol 6. razred: Ajda Druzovič, Zala Anželj, Lana Grnjak</p>
<p>Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>8. razred: Taja Pučko 9. razred: Rok Domanjko</p>

Tekmovanje iz angleščine	<p>Bronasto priznanje 9. razred: Matija Omulec, Nejc Vršič, Robert Urek, Maruša Hercog, Sergeja Firbas, Filip Gomzi</p> <p>Srebrno priznanje 9. razred: Nejc Vršič</p>
Tekmovanje iz nemščine	<p>Bronasto priznanje 9. razred: Žiga Žmavc</p> <p>Srebrno priznanje 9. razred: Žiga Žmavc</p>
Tekmovanje iz zgodovine	<p>Bronasto priznanje 8. razred: Katrin Borko, Taja Pučko 9. razred: Sergeja Firbas</p>
Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije	<p>Bronasto priznanje 8. razred: Domen Kokol</p> <p>Srebrno priznanje 8. razred: Domen Kokol</p>
Tekmovanje za Proteusovo priznanje iz biologije	<p>Bronasto priznanje 8. razred: Domen Kokol</p>
Tekmovanje Vesela šola	<p>Bronasto priznanje 7. razred: Julija Zorko 8. razred: Taja Pučko 9. razred: Matija Omulec</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i> 4. razred: Hana Kovač</p>
Tekmovanje Cici Vesela šola	<p>Priznanje 1. razred: Sara Cmour, Kaja Dvoršak, Neža Fekonja, Klemen Gomzi, Lana Jančar, Elizabeth Kocmut, Julija Kocuvan, Žan Košnik, Lars Peklar, Larisa Ploj, Mark Ploj, Nik Pučko, Filip Vrbovšek, Alina Vidmajer, Matic Vrbnjak, Hana Zorec.</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i> 3. razred: Vanesa Čuš, Benjamin Kocuvan, Ema Kocuvan, Tin Korenjak, Sanja Kocuvan, Nikita Radović, Alja Vogrin, Mai Vršič</p>
Tekmovanje Znam več z Lili in Binetom (medpredmetno)	<p>1. mesto (priznanje + majica) 1. razred: Neža Fekonja 2. razred: Liam Kump Toš 3. razred: Zoja Pavlas</p>
Eko kviz	<p>Bronasto priznanje 8. razred: Domen Kokol</p>
Eko bralna značka	<p>9. razred: Nina Toš</p>
Zlati bralci (za 9 let bralne značke)	<p>Nina Toš, Iztok Toš, Lan Prosič Vrbnjak, Ivana Vršič</p>
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	<p>Nina Toš, Miha Černel</p>

Naši učenci ob koncu šolskega leta

1. a

2. a

3. a

3. b

4. a

5. a

6. a

7. a

8. a

9. a

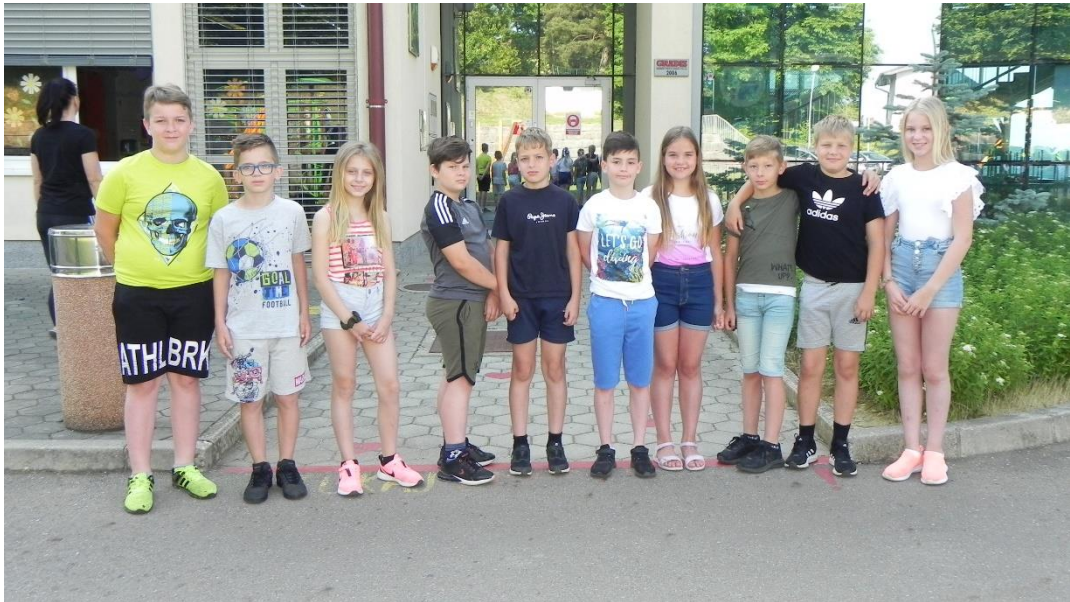
1. b

2. b

3. c

4. b

5-6. b

Naši otroci vrtcev ob koncu šolskega leta

1. sk. Cerkvenjak

2. sk. Cerkvenjak

3. sk. Cerkvenjak

4. sk. Cerkvjenjak

5. sk. Cerkvjenjak

6. sk. Cerkvjenjak

1. sk. Vitomarci

2. sk. Vitomarci

3. sk. Vitomarci

4. sk. Vitomarci

Devetošolci

Janže Borko

Srednja šola/smer:
gospodar podeželja

Največkrat izrečen stavek:
"Daj kepico."

Filip Gomzi

Srednja šola/smer:
tehnik računalništva

Največkrat izrečen stavek:
"Miha je bija."

Tina Cimerman

Srednja šola/smer:
frizer

Največkrat izrečen stavek:
"Kak sen nora."

Maruša Hercog

Srednja šola/smer:
trgovec

Največkrat izrečen stavek:
"Pa ke je?"

Miha Černel

Srednja šola/smer:
gradbeni tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Jan je bija."

Nika Hojnik

Srednja šola/smer:
frizer

Največkrat izrečen stavek:
"Avsenika gor naštimle!"

Rok Domajnko

Srednja šola/smer:
strojni tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Kej že? Ajaaaa."

Sašo Kirn Malek

Srednja šola/smer:
mizar

Največkrat izrečen stavek:
"Gremo pri športne vun."

Amadeja Duh

Srednja šola/smer:
frizer

Največkrat izrečen stavek:
"Nesen bla tak nora"

Eva Ljubec

Srednja šola/smer:
frizer

Največkrat izrečen stavek:
"Nesen tečna..."

Sergeja Firbas

Srednja šola/smer:
zdravstvena nega

Največkrat izrečen stavek:
"Pa ke se tak dereš?!"

Brina Lovrec

Srednja šola/smer:
kozmetični tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Ke maš ke dnara?"

Jure Mulec

Srednja šola/smer:
ekonomski tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Priješ na odbojko?"

Robert Urek

Srednja šola/smer:
računalniški tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Ti si bogi?"

Matija Omulec

Srednja šola/smer:
gradbeni tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Gomze je bija."

Ivana Vršič

Srednja šola/smer:
gastronomsko turistični
tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Pa ke zej boš tečna?"

Rene Petrič

Srednja šola/smer:
mehatronik operater

Največkrat izrečen stavek:
"Maš nalogo za
prepisate?"

Nejc Vršič

Srednja šola/smer:
strojni tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Matija je bija."

Lan Prosič Vrbnjak

Srednja šola/smer:
tehnik varovanja

Največkrat izrečen stavek:
"Bravo dečke!"

Jan Zelenik

Srednja šola/smer:
računalniški tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Logično da sen jaz bija."

Danijela Pučko

Srednja šola/smer:
trgovec

Največkrat izrečen stavek:
"Šute!"

Žiga Žmavc

Srednja šola/smer:
veterinarski tehnik

Največkrat izrečen stavek:
"Tega pa nisem pričakoval
od tebe."

Špela Sabadin

Srednja šola/smer:
frizer

Največkrat izrečen stavek:
"Papež."

Iztok Toš

Srednja šola/smer:
mizar

Največkrat izrečen stavek:
"Pa ke te ven."

Nina Toš

Srednja šola/smer:
splošna gimnazija

Največkrat izrečen stavek:
"Ke rabeš pomoč?"

